Моя незламна Україна

Любіть Україну, як сонце любіть,
як вітер, і трави, і води...
В годину щасливу і в радості мить,
любіть у годину негоди.
Любіть Україну у сні й наяву,
вишневу свою Україну,
красу її, вічно живу і нову,
і мову її солов'їну….

Володимир Сосюра

Наша Батьківщина зветься Україною. Це безкраї лани пшениці, квітучі поля льону, вишневі сади. Це гори Карпати й шахти Донбасу, Олешківські піски, гіпсові печери Поділля, синагога в Острозі і т.д.

Я народилася й живу на українській землі. Сподіваюся, що буду тут пройде все моє життя. Тут живуть люди, яких я люблю. Отут моя родина, мої друзі, могили моїх близьких. Україна — моя Батьківщина. І я її люблю, погану або гарну, злиденну або багату. Нехай не зовсім добре в неї йдуть справи, але вона в мене єдина, іншої такої країни немає. І не буде.

Неочікувано для всіх в Україні почалася війна. Війна… Всього одне слово. Але скільки болю, гіркоти, самотності й смерті несе воно в собі! Війна – це породження зла… Людського зла… Війна – це не тільки минуле людства, це, на жаль, його сьогодення... На жаль, тепер і наше нове покоління знає, що таке війна. Більшість українців ніколи не бачили її на власні очі, але добре знають, що вона десь близько причаїлася на рідній землі. Раніше лише зі сторінок підручника історії ми дізнавалися про війну, про її наслідки, а вже сьогодні вона прийшла в наш дім.

Ранок... Зимовий ранок… 24 лютого 2022 року о четвертій ранку сталася подія, яка сколихнула весь світ. Прокинувшись від маминого крику, я відчула, що

все змішалося у голові від страшного слова «війна». Що робити? Як діяти? Паніка… Дуже добре пам'ятаю цей ранок, який напевно, залишиться у пам'яті кожного українця на все життя. Сталися перші вибухи в Києві, Харкові, Дніпрі, Луцьку. Розпочався наступ з боку окупованого Криму на наші міста: Суми, Чернігів, Житомир. І це був лише початок..

Нападники, які називались нашими братами, сьогодні вбивають мирних людей, наших військових хлопців, які все роблять задля нашої безпеки. Найбільше душа просто розривається за бідних маленьких діток, які ще зовсім нічого не бачили в цьому світі, а вже загинули. Душа рветься на частини, коли хоч на мить задумуєшся над цим, серце кров'ю обливається. Вороги руйнують наші будинки, школи, лікарні, усе, що є на їхній дорозі. Міста Київ, Харків, Суми, Чернігів знаходяться майже постійно у вогні. Буча, Гостомель, Ірпінь, Охтирка – ворог просто зрівняв їх із землею. Це - звірство! Це - нелюди! Іншими словами не можна їх назвати. Це люди, які ламають долі ще ненароджених дітей, вагітних жінок, молодих хлопців, щасливих сімей та людей похилого віку, які просто хотіли тихо дожити свою старість у своїх домівках, на рідній землі. Їх нічого не виправить. Я вірю в силу ЗСУ та в те, що Бог покарає загарбників!

У такий складний час не можна стояти осторонь подій, які відбувають навколо нас. За час війни ми об'єдналися ще сильніше, ніж було до війни. Всі роблять те, що можуть... Хтось став волонтером, хтось лікарем, інші виготовляють бронежилети, шиють білизну для захисників, готують смачну їжу.

Волонтери – це люди з великої літери. Люди, які не шкодуючи своїх сил, своїх сімей допомагають військовим і звичайним людям усім чим можуть допопогти. Багато волонтерів надають фахову безкоштовну допомогу, наприклад, психологічну підтримку, лікування, послуги з пошиття одягу для армії, виробництва приладдя, перевезення, приготування їжі, плетуть маскувальні сітки, вивозять людей з гарячих точок тощо.

Я вірю, що скоро закінчиться війна. І знову ми повернемося до нормального навчання у школі, без звуків сирен, без укриття і постійних хвороб.

Ми знову зустрінемося зі своїми рідними, друзями, яким довелося виїхати з України. І все у нас, Українців, буде добре…

Моїм головним завданням на даний момент є добре навчатися, стати кваліфікованим спеціалістом. Моя найбільша мрія, яку я хочу здійснити після закінчення цієї війни, це поїхати в нашу мальовничу Одесу та прекрасні Карпати. Сподіваюся, що саме цього року це стане реальністю.

Ми все обов'язково відбудуємо! Наша нація незламна, працьовита, дружня, гостинна, сильна, щедра, співуча й ніхто її не здолає, бо в нас є сила, а сила – в єдності. Нам є чим пишатися, нам є заради чого жити. Сьогодні, як ніколи, актуальні слова Великого Кобзаря:

Борітеся – поборете! Вам Бог помагає!

За вас правда, за вас слава і воля святая!